

A természetfotózás etikai alapelvei

A természetvédelemről rendelkező törvényeket és törvényerejű rendeleteket tiszteletben tartják, magatartásukkal példát mutatnak a szövetség keretein kívül működő fotósoknak is.

A természetfotózás egyik legfontosabb erkölcsi, etikai előírása, hogy a fotós terepi munkáját úgy végezze, hogy tevékenységével az élőhelyen ne okozzon természeti károsodást, ne változtassa meg kedvezőtlenül a növény- és állatfajok életfeltételeit, ne hozza kedvezőtlen helyzetbe a védett növény és állatfajok egyedeit és populációit, ne befolyásolja károsan a védett állatfajok élettevékenységét.

A szövetség tagjai arra törekednek, hogy a természet, a növény- és állatvilágot a maga valóságában mutassák be, elkerülve annak manipulálását, meghamisítását.

A természetfotós etikai magatartásával nem egyeztethető össze a „trófeagyűjtésre” és a kizárólagos anyagi haszonszerzésre való törekvés.

A természetfotós tudatában kell lennie a munkájával járó kockázattal, és vállalnia kell az ezzel járó erkölcsi, és jogi felelősséget.

A természetfotós kötelessége, hogy munkája befejeztével a környezetét úgy hagyja el, hogy az ott-tartózkodása érdekében megtett változtatásokat az eredeti állapotnak megfelelően visszaállítja.

A természetfotós a természetben, jelenlétével, nem követ el „környezetszennyezést”!

A vadonélő állatok fényképezése a természetfotóستól magasfokú szakmai hozzáértést kíván. A fotósnek tisztában kell lennie a fényképezendő faj etológiai sajátosságaival, és figyelembe kell vennie azt a ténytet is, hogy az állatvilágban egy fajon belül is eltérő érzékenységű egyedek fordulnak elő.

Fokozottan védett és a magyar Vörös Könyvben szereplő állatfajok esetében fotósnapló vezetése kötelező tagjainknak. Ebben az alábbiakban kell szerepelnie: a fényképezés helye, ideje, a faj megnevezése, a fotózás idején jellemző környezeti tényezők rövid leírása, a fotózás módja, az egyed fotózásra való reagálása, a fotózás során szerzett tapasztalatok.

Fokozottan védett vagy más módon védett területen, ahol a látogatás és a fényképezés korlátozás alá esik, a fotózást legalizáló engedélyt kell beszerezni.

A madarak fotózását (tekintettel érzékenységükre) fokozott figyelemmel és felelősséggel kell végezni. A fotózás módját úgy kell megválasztani, hogy a madarat az a legkevésbé zavarja.

A fokozatosság elvét mindig szem előtt kell tartani!

A fotózás módját, helyét és idejét tekintve a módszerek, a veszélyességük sorrendjében a következők:

1. fészeknél, fészkelő revírben,
2. dürgő helyen,
3. éjszakázó, pihenőhelyen,
4. táplálkozó, ivóhelyen,
5. a vonulás során való fotózás.

A szövetség elvárja tagjaitól, hogy e fényképezési módok közül mindig a fényképezendő fajra legkevesebb veszéllyel járó, ugyanakkor „sportszerű” lehetőséget alkalmazzák!

Erre az ajánlásra alapozva a szövetség a szaporodási helyeken és időszakokon kívül készült madárfotókat etikailag és szakmailag is mindig többre értékeli, mint az úgynevezett „fészekfotókat”!

A fészkelési időszakban a fészkelő revírben történő fotózás veszélyeit felismerve, valamint a Magyarországon élő madárfajok természetvédelmi státuszára való tekintettel a szövetség tagjai részére a következő korlátozásokat írja elő:

a/ A költési időszakban a fészkelő revírben és a fészeknél tiltja a fotózásra irányuló tevékenységet a következő fajok esetében:

réti sas, békászó sas, törpe sas, szirti sas, parlagi sas, halászsas, vándorsólyom, vörös kánya, kishéja, tűzok, daru, siketfajd.

b/ A költési időszakban a fészeknél történő fotózásra a szövetség engedélyt adhat, ha azt a tag kérelmezi, és a kérelmet az elnökség pozitíven bírálja el. Ezek a fajok a következők:

batla, kiskócsag, nagykócsag, üstökös gém, vörös gém, fekete gólya, hamvas rétihéja, kerecsen, kismécske, tűzok (csak dürgő helyen), császármadár, nagypóli, székicsér, ugartyúk, szikipacsirta, kövirigó.

c/ A szövetség nem tiltja, de nem is javasolja tagjainak a fészektelepen történő fotózást, de ilyen esetekben a fotósok fokozott elővigyázatossággal kell eljárniuk a természeti károsodások megelőzése érdekében

d/ Az a, és a b, pontban nem szereplő védett és fokozottan védett fajok fényképezésére a szövetség külön korlátozást nem ír elő, de e fajok fotózására is érvényesek az Etikai Szabályzat ajánlásai, előírásai.

A teletölthelyükön és az ellőlhelyeken összegyűlt denevérek fényképezése csak a szövetség engedélyével (elnökség) és szakmai kiérővel, vagy kellő szakmai ismeretekkel történhet, ha ahhoz az illetékes természetvédelmi hatóság is engedélyt adott, kivétel, ha a fotózás természetvédelmi „project” keretében, dokumentációs céllal történik.

A fajokra vonatkozó korlátozásokat, amelyeket a szövetség ebben a szabályzatban fektetett le (az aktuális természetvédelmi szempontok figyelembevételével) a közgyűlés jogosult felülvizsgálni.

Budapest, 1990. december 01.

Dr. Kalotás Zsolt sk
elnök